

Die Erediens en die Persoonlike Godsdiens

Eweneens is hier die allernouste wisselwerking tussen die erediens waaraan die gelowiges op 'n Sondag deelneem en die daaglikse, persoonlike dien van God. Dit kan nooit geskei word nie. Dit beïnvloed mekaar direk wedersyds en dit in 'n positiewe, maar ook in 'n negatiewe sin.

Ons moet altyd sê dat die persoonlike dien van God in alle opregtheid eerste kom. Mense is altyd eers gelowige as enkeling en daarna gelowige saam met ander. Mens dien altyd eers God in die privaatheid en daarmee saam dien jy Hom saam met ander gelowiges.

Die geestelike peil van die erediens word bepaal deur die geestelike peil van die gelowiges. Die peil van die erediens kan nie opgeskuif word sonder dat die peil van die daaglikse godsdiens ook opgeskuif word nie. Dikwels is die swakheid van die erediens en die lamheid wat daar heers, die gevolg van 'n groot doodsheid in die persoonlike godsdiens. Hoe kan dit tot 'n lewende erediens kom indien dit nie gedra en gevoed word deur die persoonlike omgang met God nie?

A. Peters vra:

"Wat kan die Skrifuitleg op die Sondag baat indien ons nie in die daaglikse lewe na die Bybel gryp en selfstandig daarin lees nie? Die groot voorbedegebied omspan die hele wêreld, die Christenheid en die eie gemeente en die kerkgemeenskap... Dit moet noodwendig verstar tot 'n leë formule indien dit nie deur die gemeentelike gedurende die week konkreet (durchbuchstabiert) word nie."

(A.W., 127)

P.W. Hoon:

"Lastly, liturgical action in the gathered assembly will be authentic when it is reinforced by liturgical action elsewhere in the form of disciplined prayer ... But the truth is that people will find liturgical action to be real when they gather as congregation only if they have regularly engaged in the action of prayer in their personal life ... reality in prayer is determined by one's life prior to the act of prayer ... action in the Church's public prayer will seem real only to the man who has faithfully knelt elsewhere. His liturgical behavior is of a piece with his liturgical behavior outside the church."

(A.W., 308)

J. Gelineau:

"A Christian should pray every day, and if possible with others. He must constantly hear the Word of God and be converted so that he can adapt his daily life to the demands of the Gospel, constantly rediscovered in the Spirit ... The eucharist must not become an automatic practice. In order to be fruitful it must have a context and a rhythm of Christian life..."

(*The liturgy today and tomorrow*, 1978, 22)

Die hele private en persoonlike lewe en gebedslewe word in die openbare erediens gereflekteer:

"...this assembly demands of each individual member a personal devotion pervading his whole life. The Christian is the temple of the Holy Spirit, and there is a constant interaction between the worship of the congregation and personal piety. His whole inner life, as also his life within family and society, should find both its guiding principle and its fulfilment in the worship of the Church."

(Worship, in: *Faith and Order Findings*, Montreal, 1963, 21)

Die ander kant is ewe waar. Die aanbidding in die erediens, die geloofsbelydenis, die lees en uitleg van die Bybel, die sang, die geloofsbeleving, alles, moet weer sy neerslag vind in die persoonlike

godsdien van die gelowiges en in die deurwerking daarvan dwarsdeur sy hele lewe. Nooit mag dit gebeur dat volstaan word met dit wat in die erediens geskied en dit wat saam met ander in die diens aan die Here geskied nie. Dit moet steeds deurwerk na die persoonlike vlak. So dikwels is hier iewers 'n blokkasie. Dit is dan geen wonder nie dat ook die groot gebeure van die erediens in die lug bly hang en nie "hande" en "voete" kry nie.

Nie een van die twee sye mag gemis word nie en nie een van die twee aspekte mag ten koste van die ander beklemtoon word nie. Ons kan saam W.D. Maxwell konkludeer:

"He who does not habitually pray in private is unfitted to take his full part in the corporate action and thus weakens its power and significance, while he who prays only in private wilfully discovers himself from the fellowship of the worshipping community and his private devotions consequently become cosy and self-centred."

(Concerning Worship, 1949, 12)

Ons moet nog verder gaan en duidelik stel dat nie alle godsdienstige arbeid ingedruk kan word in die een diens op 'n Sondag nie. Die Sondagse diens moet ingebed wees in die diens van die Here sowel in die privaat, asook saam met andere gedurende die week. Vandag is dit 'n groot verswakking dat die weeklikse godsdiensoefeninge vir die meeste mense weggeval het en dat hulle alleen met die Sondagse diens wil volstaan. Hierdie weeklikse byeenkomste moet ook gesteun word deur die huisgodsdien van die verskillende gesinne. Dit is ook aanvullend by wat die enkeling in die privaat doen om God te dien en te vereer.

In die privaat lewe, in die persoonlike omgang met God, by die huisgodsdien, in die verskillende byeenkomste van die gemeente of van groepe, sowel in die erediens, moet daar steeds nougeset geluister word na wat God sê en daar moet steeds gehoorsaam gehandel en geleef word soos Hy dit wil doen.

Die erediens kan net nie werklik groei en sy betekenis uitstraal indien dit nie ingebed bly in die veel ruimer en konstante diens van die Here nie.

AC Barnard

© 2015
www.christelikemedia.org